

DEÁK ERIKA GALÉRIA

for the English version please scroll down

SZÚCS ATTILA : AZ UTOLSÓ ARANYKOR PORTRÉI

Megnyitó: 2023. október 25., szerda, 18 óra

Megnyitja: Petrányi Zsolt, művészettörténész

Megtekinthető: 2023. október 26. – december 1.

Nyitva: szerda - péntek, 12:00 - 18:00

A Deák Erika Galéria következő kiállításán Szűcs Attila legújabb műveit mutatja be.

Az utolsó aranykor portréi címet viselő kiállítás tulajdonképpen egy jóslat: az emberiség eddigi legnagyobb metamorfózisának elkerülhetetlen bekövetkezését jelzi. A globális klímakatasztrófa és a mesterséges intelligencia térnyerése olyan mértékben változtatja meg az eddig ismert struktúrákat, hogy a bebetonozottnak hitt evidenciák rövid időn belül érvénytelenné válnak, új szabályrendszerek, konstrukciók fogják meghatározni a valóságunkat. Egy, az életünket alapjaiban megváltoztató paradigmaváltás közepén vagyunk, amely felől visszatekintve talán harmonikusnak és kiegyensúlyozottnak fogjuk gondolni a mostani világunkat. Talán ez az utolsó aranykor a tragikus vég előtt, amelyben még jut hely az emberiségnek.

Szűcs Attila legújabb munkáiban ezzel a felvetéssel foglalkozik. A kiállított anyag egyik meghatározó műve a *Disappearing Choir* című tíz festményből álló installáció, aminek inspirációs forrása egy a Fortepan anyagban talált, hatvanas években készült fotó. Az eredeti képen egy női kórus énekel egy lépcsősoron állva, valószínűleg forradalmi dalokat. Szűcs először darabjaira szedi, majd újra összerakja a fotón látható arcokat és történéseket, műve így a propaganda álságos voltán túl többféle kérdést is felvet. Egyrészt rámutat arra, hogy vannak olyan mintázatok, amelyeket egyéni és társadalmi szinten is tovább örökítünk a következő generációkba, ugyanakkor ez a műcsoport az egyén és a közösség viszonyrendszerét is érdekes összefüggésben vizsgálja. Bár mindegyik portré önálló karakterrel, saját személyiséggel bír, ebben a csoportban az egyéniségek jelentéktelenné válnak és inkább a portré-halmaz által kirajzolt tér válik fontossá. A képcsoport egy olyan organikus szövetet alkot, amelyben a személy csak a nagy egész dimenziójában értelmezhető. A tekintet folytonosan cikázik a portrék között, nincs nyugvópont, hiszen abban a pillanatban, ahogy néző ráfókuszál egy portréra, a látószögébe egy újabb arc is bekúszik. Emiatt a befogadásnak is van egyfajta fluktuáló jellege, azzal, hogy nincs fix nézőpont, a teljes látvány csak a mozgás során válik teljesen hozzáférhetővé.

Szűcs az elmúlt években sokat foglalkozott a haj, a szőrzet megfestésének tematikájával. Számára ezek a művek is egyfajta portrék, ahol a leomló

hajzuhatagok vagy fellebbenő haj-univerzumok a világ kvantáltságának szimbólumai, ezeken a festményeken keresztül tudja legérzékibb módon megjeleníteni azt, hogy világunk a komplexitását a benne rejlő kisebb egységek sokaságából nyeri. Mint mondja: egyetlen hajszál a szem számára alig érzékelhető, kétdimenziós entitás, egy puszta vonal, amely nagy tömegben egészen másféle érzetet kelt, hirtelen tömege lesz. A most kiállított hajas képei érdekes játékot űznek a nézővel: ha közel megyünk, akkor az érzéken megfogalmazott színfoltokat látjuk, a párhuzamosan futó vonalak válnak hangsúlyossá, míg hátrébb lépve kibontakozik a konkrét látvány, az absztrakt színfoltok valós hajzuhataggá állnak össze. A kiállítás képeit nézve az is feltűnik, hogy Szűcs milyen lenyűgözően képes megjeleníteni a fényt, a levegőt és az atmoszférát ezeken a hajkoronákon: a leomló fürtökön megcsillanó felületek, a hullámzó tincsek, a lágyan lebbenő sávok a haját körülölelő teret, környezetet is érzékelhetővé teszik.

Ahogy Szűcs Attila festményei, jelen korunk is teli van misztériummal, titokkal, olyan kérdésekkel, amelyek kísértetiessé teszik a létezést. Saját mulandóságunk olykor rémisztő, ugyanakkor Szűcs festményeit nézve afelől azért biztosak lehetünk, hogy az elmúlásban egyidejűleg a teremtés és a szépség lehetősége is benne van.

További információért kérjük keresse a galériát.

ATTILA SZÚCS : PORTRAITS OF THE LAST GOLDEN AGE

Opening: October 25, Wednesday, 6 PM

Opening speech: Zsolt Petrányi, art historian

On view: 2023. October 26 - December 1.

Open: Wednesday - Friday, 12:00 - 18:00, and by appointment

The Erika Deák Gallery is delighted to announce its next exhibition, new paintings by Attila Szűcs.

The exhibition, entitled Portraits of the Last Golden Age, is in fact a prophecy: it signs the inevitable coming of mankind's greatest metamorphosis to date. The global climate catastrophe and the rise of artificial intelligence are changing the structures we have known so far to such an extent that facts we thought to be sound will soon become invalid, and new rules and constructs will define our reality. We are in the midst of a paradigm shift that will fundamentally change our lives and from which we may look back and see our current world as stable and harmonious. This could easily be the last golden age before a catastrophic end, in which there was room for humanity.

Attila Szűcs' recent work addresses these subjects. One of the key works in the exhibition is an installation of ten paintings entitled Disappearing Choir, inspired by a photo from the 1960s found in the Fortepan collection. The original image shows a female choir singing what are probably revolutionary songs, while standing on a flight of stairs. Szűcs first dismantles and then reassembles the faces, by which he raises questions on the hypocrisy of propaganda. On the one hand, he points out that there are patterns passed on to future generations, both individually and socially, while at the same time he explores the relationship between the individual and the community in a thought-provoking context. Although each portrait has an individual character, an own personality, still in this group the individualities become insignificant and the spaces

depicted become more important. The group of portraits forms an organic fabric in which the individual can only be understood in the context of the whole. The gaze is constantly cycling between the portraits, there is no resting point, while the viewer looks at one portrait, another face creeps into view. There is a softness, a kind of fluidity in our reception, and the full picture only becomes truly accessible while in the process of movement.

Over the past few years, Szűcs's attention turned to examining and painting hair. For him, the falling and floating hair universes are symbols of the quantization of the world, he believes that our world derives its complexity from the multiplicity of its smaller units. As he says: a single strand of hair is a two-dimensional entity, barely perceptible to the eye, a mere line, but when it is in a large amount, it suddenly becomes a mass of a different sensation. His hair paintings play an interesting game with the viewer, from a close point, they are sensuously articulated patches of color with tiny, parallel lines, while stepping back, the concrete view unfolds, the abstract patches of color coalesce into a real mass of hair. Looking at the paintings it is striking how mesmerizingly Szűcs is able to depict light, air and atmosphere by these hair crowns: the glistening surfaces on the falling curls, the waving strands, the softly floating bands make the space and environment surrounding the hair almost palpable.

Like the paintings of Attila Szűcs, our present age is full of mystery and ambiguity, countless questions that make existence beautifully haunting. While the thought of transience is daunting, looking at Szűcs' paintings we can be assured that in perish there is also the possibility of creation and beauty.

For more information, please contact the gallery.

Copyright ©

All rights reserved.

2021

Our mailing address is:

Deák Erika Galéria
1066 Budapest, Mozsár utca 1.
info@deakgaleria.hu
www.deakerikagaleria.hu

Want to change how you receive these emails?

You can [update your preferences](#) or [unsubscribe from this list](#)